

РЕШЕНИЕ

№ 41435

гр. София, 10.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **6110** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.84, ал.1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).
Образувано е по жалба от „НЮ ГЕЙМС“ АД с ЕИК[ЕИК] и седалище и адрес на управление в [населено място], действащо чрез синдика Т. Н., срещу решение № РС-41-[1]/26.03.2025 г. на председателя на Патентното ведомство на Република България, с което на основание чл.76, ал.7, т.3 от ЗМГО е заличена регистрацията на марка с рег. № 101333 „Silver GOLD”, комбинирана за всички стоки и услуги, за които е регистрирана.

С жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Посочва се, че заинтересованата страна не притежава авторското право, доколкото автор може да бъде само физическо лице, а представените документи, удостоверяващи прехвърлянето на авторското право, били с недостоверна дата. Твърди се, че марката била част от активите на дружеството, включени в масата на несъстоятелността. Дори да се приемело, че „И-КАРД” ООД е носител на спорното авторско право, то същият не можел да иска заличаване на процесната търговска марка, предвид ограничението, въведено с чл.37, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗМГО. Искане се отмяна на оспореното решение. Претендира се присъждането на сторените по делото разноски.

Ответникът – председателят на Патентното ведомство на Република България в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. Х. Б. оспорва жалбата като неоснователна. Моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Заинтересованата страна – „И-КАРД” ООД не се ангажира със становище по жалбата.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена

от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения двумесечен срок по чл.84, ал.1 от ЗМГО за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

На 05.07.2017 г. в Патентното ведомство на Република България е била заявена за регистрация марка „Silver GOLD”, комбинирана. Същата е регистрирана с рег. № 101333 на 05.04.2018 г., със срок на закрила до 05.07.2027 г. Марката е регистрирана за всички стоки и услуги от класове 16, 28, 35, 38 и 41 на МКСУ. Притежател на марката е „НЮ ГЕЙМС“ АД.

На 07.06.2024 г. на основание чл.36, ал.3, т.2, б.,б” от ЗМГО до Патентното ведомство е подадено искане с вх. № BG/N/2017/146802-[9] от „И-КАРД” ООД за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 101333 „Silver GOLD”, комбинирана, за всички стоки и услуги от класове 16, 28, 35, 38 и 41 на МКСУ, за които е била регистрирана.

В искането се твърди, че „И-КАРД” ООД е притежател на по-ранно авторско право върху лого, което е идентично на атакуваната марка, по силата на трудов договор, сключен между него и М. Д. Г., служител на дружеството, който при изпълнение на трудовите си задължения създал произведението - обект на авторско право и закрила. В потвърждение на тези твърдения, искателят е представил трудов договор от 18.06.2014 г., сключен между „И-КАРД“ ООД и М. Д. Г. и приемо-предавателен протокол от 19.06.2017 г. за предаване на създаден обект на авторско право между „И-КАРД“ ООД и М. Д. Г., като изрично посочва, че съгласно представения протокол, авторът М. Г. изцяло е отстъпил авторските права върху произведението си на „И-КАРД“ ООД. Дружеството от своя страна не било дало разрешение на притежателя на атакуваната марка да използва създаденото произведение по какъвто и да било начин. По изложените съображения и тъй като била налице пълна идентичност на създаденото лого, което се ползвало със закрила като обект на авторско право, и знака на процесната марка е поискано марката да бъде заличена.

С уведомление от 17.06.2024 г. на основание чл.76, ал.1 от ЗМГО вторият екземпляр на искането за заличаване е изпратен на притежателя на процесната марка, като му е указано, че в двумесечен срок от получаване на уведомлението има право да подаде възражение.

В предоставения срок притежателят на марката не е депозирал възражение.

Със заповед № 3-394-(1)/17.06.2024 г. на председателя на Патентното ведомство (ПВ) е образувано производство и е определен състав по спорове, който да разгледа искането и да изготви становище за вземане на решение по него.

Със становището е направено предложение на основание чл.36, ал.3, т.2, б.,б” от ЗМГО регистрацията на марка с рег. № 101333 „Silver GOLD”, комбинирана, да бъде заличена за всички стоки и услуги, за които е регистрирана.

С оспореното решение № РС-41-[1]/26.03.2025 г. на председателя на Патентното ведомство на Република България на основание чл.76, ал.7, т.3 от ЗМГО е заличена регистрацията на марка с рег. № 101333 „Silver GOLD”, комбинирана, за всички стоки и услуги, за които е регистрирана.

За да постигне оспорения с жалбата – предмет на настоящото съдебно производство - резултат, от правна страна административният орган е приел, че са налице кумулативно предвидените предпоставки на чл.36, ал.3, т. 2, б. „б“ от ЗМГО, а именно: марката съдържа обект на авторско право; искателят е носител на авторско право върху посочения обект; искателят има право да забрани използването на посочения обект.

На първо място административният орган е установил, че изображението на процесното лого („Silver GOLD”) се счита за обект на авторското право по смисъла на чл.3, ал.1 от Закона за

авторското право и сродните му права (ЗАПСП), тъй като характерното съчетание на елементите на разглежданата композиция, техният подбор и взаимно разположение обуславяли необходимата оригиналност, за да може изображението да бъде определено като резултат на творческа дейност, обективизирана в графична форма. Поради това, първият елемент на фактическия състав на чл.36, ал.3, т.2. б.,б” от ЗМГО бил изпълнен.

Във връзка с установяване на субекта на авторските права върху изображението, органът се е позовал на представените от искателя трудов договор и приемо-предавателен протокол за предаване на произведение, от които е установил, че от 18.06.2014 г. М. Д. Г. е бил в трудово правоотношение с „И-КАРД“ ООД и назначен на длъжност „мениджър маркетинг“. М. Д. Г. бил автор на логото „Silver GOLD“, което с приемо-предавателен протокол от 19.06.2017 г. предал на „И-КАРД“ ООД, а дружеството приело без възражения произведението, като изцяло признало авторските права на автора върху произведението. В приемо-предавателния протокол било записано, че авторът дава съгласие дружеството да ползва създаденото произведение, съгласно постигнатите между страните договорености, както и че авторът отстъпва на дружеството и всички негови правоприменици правата за публикации и разпространение на продукта (авторски права) и е прехвърлил на дружеството и всички негови правоприменици всички прехвърлими авторски права.

При тези данни решаващият орган е приел, че създаденото от автора произведение е прието от „И-КАРД“ ООД преди датата на заявяване на процесната марка - 05.07.2017 г., поради което по силата на чл.41, ал.2 от ЗАПСП и изрично уговорената в протокола за предаване на произведението точка за прехвърляне на всички прехвърлими авторски права (всички имуществени права върху обекта), то носител на авторското право върху логото „Silver GOLD“ бил „И-КАРД“ ООД. По преписката също така не се съдържали данни за съгласие от страна на „И-КАРД“ ООД за използване на логото от притежателя на процесната марка. При сравнение на логото и марката, чието заличаване е поискано, органът е установил, че последната изцяло възпроизвежда претендирания от „И-КАРД“ ООД обект на авторско право.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Обжалваното решение № РС-41-[1]/26.03.2025 г. е издадено от компетентен административен орган - председателят на Патентното ведомство в пределите на неговата материална и териториална компетентност, съгласно чл.76, ал.8 във вр. с ал.7 от ЗМГО.

Доколкото в специалния закон не са предвидени конкретни изисквания за форма на административния акт, следва да са били спазени регламентирания в чл.59, ал.2 от АПК. В случая обжалваното решение е издадено в писмена форма като съдържа всички задължителни реквизити, в това число и фактически и правни основания.

При издаване на оспорения акт не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Административното производство е образувано по реда на чл.36, ал.3, т.2, б.,б” от ЗМГО за заличаване на регистрацията на атакуваната марка. След положителна преценка за допустимост на искането, същото е разгледано по същество. Спазена е процедурата по уведомяване на притежателя на марката за постъпилото искане за заличаването ѝ, като на същия е дадена възможност за подаване на възражение, съгласно изискванията на чл.76, ал.1, ал.2 и ал.4 от ЗМГО. След като е изяснил относимите към спора факти и обстоятелства, определеният по надлежния ред (чл.69 от ЗМГО) състав по спорове е изготвил становище по чл.76, ал.7, т.3 от ЗМГО за вземане на решение за заличаване на регистрацията на марката. Въз основа на това

становище е издадено и решение № РС-41-[1]/26.03.2025 г. на председателя на Патентно ведомство.

Правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно чл.36, ал.3, т.2, б.,б“ от ЗМГО, регистрацията на марка се заличава, когато използването на марката може да бъде забранено на основание по-ранно право на трето лице, което право се ползва от закрила по друг закон, и по-специално на основание по-ранно авторско право. Следователно, за да е налице хипотезата на цитираната норма, следва марката, чието заличаване се иска да съдържа обект на авторско право; автор на обекта на това авторско право следва да е лицето поискала заличаване на марката; авторското право следва да е по-рано възникнало, както и да се ползва от закрила по друг закон и носителят му да има право да забрани използването на обекта на авторското право.

В случая е налице създадено лого, използвано от „И-КАРД“ ООД, което е идентично с регистрираната марка, чието заличаване е поискано. Това лого по силата на разпоредбата на чл.3, ал.1 от ЗАПСП е обект на авторско право. Според посочения текст, обект на авторско право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквато и да е обективна форма.

Съгласно чл.5 от ЗАПСП, "автор" е физическото лице, в резултат на чиято творческа дейност е създадено произведение. Други физически или юридически лица могат да бъдат носители на авторско право само в случаите, предвидени в този закон. Според чл.18, ал.1 от ЗАПСП, авторът има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица освен в случаите, за които този закон разпорежда друго. Според чл.35 от ЗАПСП, произведението се използва само след предварителното съгласие на автора, освен когато ЗАПСП предвижда друго. От анализа на цитираните разпоредби следва, че авторското право върху произведения на литературата, изкуството и науката възниква за автора със създаването на произведението, като автор е физическото лице, в резултат на чиято творческа дейност е създадено произведението и единствено той разполага с възможността да забрани използването на дадена марка въз основа на по-ранното негово авторско право.

От представените и приети по делото доказателства се установява, че по силата на сключен между „И-КАРД“ ООД и М. Д. Г. на 18.06.2014 г. трудов договор, М. Д. Г. е назначен на длъжност „мениджър маркетинг“. В това си качество Г. е създал процесното лого, съответно легитимира се като негов автор.

С приемо-предавателен протокол от 19.06.2017 г., подписан от управителя на „И-КАРД“ ООД и М. Д. Г., авторът е предал на дружеството, а дружеството е приело без възражения произведението, като е признало изцяло авторските права на автора върху произведението. Със същия протокол авторът дава съгласие дружеството да ползва създаденото произведение, съгласно постигнатите между страните договорености и същият отстъпва на „И-КАРД“ ООД и всички негови правоприменици правата за публикации и разпространение на продукта (авторски права) и прехвърля на дружеството и всички негови правоприменици всички прехвърлими авторски права.

Марката „Silver GOLD“, чието заличаване е поискано изглежда по абсолютно идентичен начин. От данните по делото се установява, че същата е заявена за регистрация на 05.07.2017 г. След като създаденото от Г. лого е прието от дружеството „И-КАРД“ ООД преди датата на заявяване на процесната марка - 05.07.2017 г. следва да се приеме, че е налице обект на авторско право, което се ползва от закрила по друг закон и същото е възникнало по-рано от марката, чието заличаване се иска.

Разпоредбата на чл.41 от ЗАПСП пък урежда авторското право върху произведение, създадено в

рамките на трудово или служебно правоотношение, като посочва, че същото принадлежи на автора, освен ако в този закон не е предвидено друго. АLINEA 2 на същия законов текст допълва, че работодателят или органът по назначаването има изключително право без разрешение на автора и без заплащане на възнаграждение, доколкото в трудовия договор или в акта за назначаване не е уговорено друго, да използва така създаденото произведение за свои цели. Работодаателят или органът по назначаването може да упражнява това право по начин и до степен, съответстващи на обичайната му дейност. В този смисъл се доказва, че носител на авторското право върху логото „Silver GOLD” е „И-КАРД” ООД.

По преписката липсват данни за съгласие от страна на автора на произведението за използването му от притежателя на процесната марка във връзка с разпоредбата на чл.35 от ЗАПСП. Не е налице и правоприемство между страните.

Неоснователно е възражението в жалбата, че „И-КАРД” ООД не е могло да иска заличаване на процесната марка, поради ограничението, въведено с чл.37, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗМГО. Това твърдение е следвало да бъде релевирано в административното производство, като жалбоподателят се възползва от дадената с чл.77, ал.1 от ЗМГО възможност в качеството си на притежател на право върху марка да поиска от искателя да представи доказателства за реално използване на по-ранната марка, в случая на обекта на авторско право, през петте години, предхождащи датата на подаване на искането, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването ѝ/му.

В тази връзка следва да се отбележи също, че съгласно чл.76, ал.3 от ЗМГО, когато искането е по чл.36, ал.3, т.2, б.,б” от ЗМГО и с възражението притежателят на правото върху марка е оспорил съществуването на по-ранното авторско право, искателят се уведомява, че то следва да се установи по съдебен ред и му се предоставя едномесечен срок за представяне на съдебно удостоверение за образувано производство. Това означава, че притежателят на марката, „НЮ ГЕЙМС” АД, при подадено възражение в предоставения двумесечен срок след изпращане на препис от искането, е можел да оспори съществуването на по-ранното авторско право, от която възможност обаче той не се е възползвал.

Изложеното дотук води до извод за наличието на предпоставките, визириани в хипотезата на чл.36, ал.3, т.2, б.,б” от ЗМГО, поради което съдът намира, че правилно с решение № РС-41-[1]/26.03.2025 г. на председателя на Патентното ведомство на Република България на основание чл.76, ал.7, т.3 от ЗМГО е заличена регистрацията на марка с рег. № 101333 „Silver GOLD”, комбинирана за всички стоки и услуги, за които е регистрирана. Това прави жалбата неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв., определено съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „НЮ ГЕЙМС” АД с ЕИК[ЕИК] срещу решение № РС-41-[1]/26.03.2025 г. на председателя на Патентното ведомство на Република България.

ОСЪЖДА „НЮ ГЕЙМС” АД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Патентното ведомство на Република България юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на

страните пред Върховния административен съд.

Съдия: